

Sygn. akt. II K 20/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Klimas

Ławnicy: Krystyna Rogowska, Agnieszka Malesza

Protokolant: sekr. sąd. Milena Biegniewska

w obecności Andrzeja Biernaczyka Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wlkp.

po rozpoznaniu w dniach: 26.04.2018r., 18.07.2018r., 21.09.2018r., 26.11.2018r., 15.01.2019r., 20.03.2019r., 21.03.2019r., 08.05.2019r.,

sprawy:

A. W. s. S. i M. zd. L., ur. (...) w T., zamieszkałego (...)-(...) K. ul. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

I. w okresie co najmniej od kwietnia 2011r. do co najmniej końca stycznia 2012r. w K. oraz na terytorium H. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez S. L. w skład której wchodził: P. D., M. L., B. L., S. K., S. S., A. G., J. S., P. G., M. M. (2), A. S., P. W. i M. Z. oraz inne osoby występujące w charakterze podejrzanych w sprawie Prokuratury Okręgowej o sygn. V Ds. 36/10, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowej w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych

- tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

II. w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011r. do co najmniej końca stycznia 2012r. w K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytworzył i przekazał P. D. znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci co najmniej 69 kilogramów amfetaminy, która została następnie wprowadzona do obrotu przez P. D. za pośrednictwem innych osób

- tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65§1 kk

III. w nieustalonym dniu w okresie od kwietnia 2011r. do końca stycznia 2012r. w K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w ten sposób, iż na polecenie P. D. przekazał A. K. (1) 1 kilogram amfetaminy celem późniejszego wprowadzenia jej do obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom

• tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk

IV. w dniu 17 lutego 2012 r. w K. gmina C., woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze wprowadzenia do obrotu

wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci łącznie 1941,73 grama amfetaminy, a nadto posiadając niezbędne składniki w tym 557 ml płynnej amfetaminy usiłował wytworzyć większą ilość tego narkotyku, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na jego zatrzymanie przez funkcjonariuszy (...) Biura (...)

• ***tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 13§ 1 kk w zw. z art. art. 56 ust. 1 i 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk***

1. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego tego, że w okresie od co najmniej kwietnia 2011 roku do co najmniej końca stycznia 2012 roku w K. oraz na terenie H. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez ustaloną osobę w skład której wchodziło co najmniej 13 ustalonych osób odpowiadających w odrębnym postępowaniu mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011 roku do co najmniej końca stycznia 2012 roku w K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytworzył co najmniej 69 kilogramów amfetaminy, którą przekazał P. D., który wprowadził ją do obrotu za pośrednictwem innych osób tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 w/w ustawy w zw. z art. 116 kk, art. 33§ 1-3 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i na karę grzywny w ilości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 (stu) złotych.

3. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk popełnionego w sposób opisany jak w pkt III aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 116 kk, art. 33 § 1-3 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 (stu) złotych.

4. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 17 lutego 2012 roku w K. gm. C., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze wprowadzenia do obrotu wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 1941,73 grama amfetaminy, a ponadto posiadając niezbędne składniki, w tym 557 ml płynnej amfetaminy usiłował wytworzyć większą ilość tej substancji psychotropowej celem wprowadzenia jej do obrotu lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy (...) Biura (...) tj. przestępstwa z art. 53 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 116 kk, art. 33§ 1-3 kk skazuje go na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i na karę grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 (stu) złotych.

5. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego A. W. kary pozbawienia wolności i kary grzywny łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w ilości 400 (czterystu) stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 (stu) złotych.

6. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 1771,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

7. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od ponoszenia opłaty.

Krystyna Rogowska Anna Klimas Agnieszka Malesza

UZASADNIENIE

W okresie około 2008r. na terenie K. oraz na terenie H. w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, działała zorganizowana grupa przestępcza, która nazywana była grupa (...). Miała ona na celu wprowadzanie do obrotu znacznych ilości środków odurzających i psychotropowych. Grupa ta kierowana była przez S. L. a w jej skład wchodziło co najmniej 13 osób, w tym w szczególności: P. D., B. L., A. W. (oskarżony działalność w grupie rozpoczął od około kwietnia 2011r.), S. K., S. S., A. G., J. S., P. G., M. M. (2), A. S., P. W. i M. Z. . W grupie istniał ściśle określony podział ról w przestępczym procederze, a poza S. L., najbardziej wpływowymi byli M. L. i P. D.. Podział powyższej grupy był trwały i wynikał z przyjętej przez członków grupy specjalizacji, osobistych umiejętności oraz możliwości organizacyjnych uczestników grupy. W grupie tej panowały również ściśle określone zasady, reguły za których nieprzestrzeganie groziły wywózki do lasu, pobicia a także narzucane były kary pieniężne.

Oskarżony A. W. ps. (...), po opuszczeniu zakładu karnego, co miało miejsce 6 kwietnia 2010r. (teczka osobowa nr 59, k. 2) odnowił swoją znajomość sprzed lat z P. D. ps. (...). Jak już wcześniej wspomniano P. D. zajmował czołowe miejsce obok S. L. i miał wysokie stanowisko w hierarchii grupy przestępczej.

Relacje oskarżonego A. W. z P. D. szybko stały się bardzo bliskimi relacjami i opierały się w szczególności na ścisłej współpracy w branży narkotykowej. Oskarżony A. W. zajmował się, po rozpoczęciu produkcji amfetaminy na terenie Polski, przywozem produktów i półproduktów do przedmiotowej produkcji. Wynikało to głównie z faktu, iż oskarżony posiadał na terenie H. liczne kontakty, w tym znajomości o podłożu narkotykowym z uwagi na wcześniejsze „narkotykowe działania” oskarżonego. Ponadto mieszkała tam również jego była żona oraz syn.

Co do zasady, oskarżony A. W. osobiście nie przewoził ani amfetaminy ani też produktów do jej wytworzenia z H. a robili to wynajęci przez niego kurierzy.

Jednym z nich był J. M., którego z kolei polecił T. Ł. (1). J. M. w 2011 r. był co najmniej dwukrotnie, w odstępie czasowym około miesiąca m.in. z A. W. na terenie H. po narkotyki. Po każdym z tych wyjazdów M. dostawał 100 gram amfetaminy od H. (wyjaśnienia T. Ł. k. 612-613 akt II K 38/13).

Oskarżony A. W. produkcją amfetaminy zajął się około kwietnia 2011r. Produkcją zajmował się osobiście. W tym celu, początkowo od lutego 2011r. zostało wynajęte mieszkanie w K. przy ul. (...), a od jesieni 2011 również drugie mieszkanie w K. przy ul. (...). Były to tzw. dziuple. Świadkiem produkcji amfetaminy przez oskarżonego A. W. w mieszkaniu przy ul. (...) był jednorazowo M. M. (4), który za przyzwoleniem P. D. przez krótki czas w nim mieszkał. Przy procesie produkcji za wyjątkiem oskarżonego A. W. był również P. D.. Jak już wcześniej wspomniano to A. W. przywiózł półprodukty do produkcji amfetaminy z H.. W przedmiotowym mieszkaniu znajdowały się m.in. woda destylowana w bańkach o pojemności 5 litrów, które stały w szafie w salonie, natomiast w lodówce, w szklanych butelkach po winie znajdowały się rozpuszczalniki o konsystencji oleistej, koloru żółtawego, trochę gęstsze niż wino. Pod obecność M. M. (4), produkcja amfetaminy miała miejsce w łazience i robił ją sam oskarżony, w związku z czym nie jest wykluczone, iż również tam znajdowały się jakieś półprodukty do jej produkcji. Produkcja trwała zaledwie około 10 minut i nie były do tego potrzebne żadne specjalne urządzenia. Z jednej produkcji, w tamtym czasie, można było uzyskać około 5 paczek po około 1 kilogramie, przy czym ostatnia paczka mogła być mniejsza i mieć około 0,5 kg. Amfetamina pakowana była w jednorazowych torebkach i przetrzymywana w zamrażalniku (wyjaśnienia M. M. k. 654-655, 667-680 akt II K 38/13).

A. W. produkcją amfetaminy zajmował się na zlecenie i w bliskiej współpracy z P. D.. Następnie to P. D. ps. (...) zajmował się rozprowadzaniem wyprodukowanej przez oskarżonego amfetaminy za pośrednictwem innych osób. Głównymi dystrybutorami tak wyprodukowanej amfetaminy byli A. K. (1) i M. M. (4). A. K. (1), poprzez swoich dilerów, rozprowadzał narkotyki na terenie K.. Natomiast M. M. (4) rozprowadzał narkotyki na terenie O. i okolic. Co do zasady amfetamina przekazywana była albo jedynie przez P. D. bądź P. D. był z oskarżonym A. W..

Pomimo, iż oskarżony A. W. działał wspólnie z P. D. to jednak żaden z ww. dystrybutorów nie rozliczał się z (...) i nie składał u niego zamówień, poza jedną sytuacją związaną z A. K. (1). D. odgrywał w tej relacji rolę dominującą. Oskarżony miał za zadanie produkowanie amfetaminy.

Była raz sytuacja, iż (...) miał dostarczyć A. K. (1) 1 kilogram amfetaminy, ale się spóźnił. Gdy A. K. (1) zadzwonił do niego, w związku z zaistniałą sytuacją – P. D. ps. (...) wyjaśnił mu, iż musi już iść do pracy a do niego z towarem przyjedzie oskarżony A. W., jednak ten ma się z nim nie rozliczać, bowiem rozliczy się bezpośrednio z P. D.. A. W. wtedy dostarczył A. K. (1) 1 kg amfetaminy. Miało to miejsce na terenie S. K. koło szkoły (...) (wyjaśnienia A. K.,teczka osobowa nr 22, k.78-79) w nieustalonym dniu od kwietnia 2011 roku do końca stycznia 2012 roku.

A. K. (1) od P. D. odbierał tylko i wyłącznie amfetaminę, wyprodukowaną przez oskarżonego A. W.. Współpraca A. K. (1) wraz z P. D. rozpoczęła się około kwietnia 2011r. a zakończyła w dniu 01 lutego 2012r. (w dniu zatrzymania A. K. (1)). Zdarzały się 4-5 dniowe okresy, w których (...) nie miał towaru i te okresy pokrywały się z nieobecnością oskarżonego A. W.. W powyższym czasie A. K. (1) od P. D. współpracującego z oskarżonym, odebrał łącznie około 50 kg amfetaminy w cenie po 6 000 zł za 1 kilogram, celem jej dalszego rozprowadzenia przez niższych w hierarchii grupy dilerów.

M. M. (4) nabywał amfetaminę od P. D. od około kwietnia 2011r. do końca października 2011r. Była to również amfetamina produkowana przez oskarżonego A. W.. W powyższym okresie M. M. (4), tak wyprodukowanej amfetaminy przez A. W., nabył łącznie od P. D. około 18,9 kilograma, którą następnie rozprowadzał na terenie O. i okolicach.

Zatem, mając na uwadze, iż głównymi dystrybutorami amfetaminy wyprodukowanej przez oskarżonego byli A. K. (1) i M. M. (4) – oskarżony A. W. w okresie co najmniej od kwietnia 2011r. do końca stycznia 2012r. musiał wyprodukować i przekazać P. D. znaczna ilość substancji psychotropowych w postaci co najmniej 69 kilogramów amfetaminy.

A. W. przebywając na terenie H. zawarł znajomość z M. S., który w P. zamieszkiwał w województwie (...) w m. K. gm, C.. Oskarżony A. W. poprosił M. S. o pomoc w znalezieniu do wynajęcia mieszkania na około 3 dni. Powiedział również, iż to mieszkanie potrzebuje, w celu wyprodukowania tam amfetaminy. M. S. pomógł wynająć oskarżonemu mieszkanie sąsiadujące z jego mieszkaniem od pana A. D., o czym zawiadomił oskarżonego.

A. W. w dniu 16 lutego 2013r., poruszając się samochodem osobowym m-ki C., w rejonie P. nabył kofeinę służącą do rozcieńczania narkotyki a następnie udał się w rejon C., gdzie spotkał się z M. S.. Razem udali się do wynajmowanego mieszkania. Po opuszczeniu przez M. S. ww. mieszkania, około godz. 18;00 do mieszkania weszli funkcjonariusze K. w P. i dokonali zatrzymania oskarżonego A. W. „na gorącym uczynku”. W tym czasie w mieszkaniu przebywał sam.

W mieszkaniu zabezpieczono świeżo wyprodukowaną amfetaminę o wadze 1941,73 grama oraz składniki chemiczne niezbędne do produkcji większej ilości amfetaminy (teczka osobowa nr 59 k. 10-18, k. 22-24, wyjaśnienia M. S. z akt III K 300/15).

Przed Sądem Okręgowym w Koninie toczy się postępowanie w sprawie o sygn.. akt II K 38/13 dot. oskarżonych m.in. S. L. oskarżonego m.in. o kierowanie grupą przestępczą, mająca na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych a nadto kontrolował rynek narkotyków w okresie od kwietnia 2008r. do co najmniej końca stycznia 2012r. sprawa ta dotyczy także m.in. P. D., M. L. o m.in. branie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej wraz z innymi oskarżonymi a kierowanej przez S. L..

Przed Sądem Okręgowym w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 12/09 w dniu 28 czerwca 2018r. zapadł wyrok dot. m.in. A. H., A. K. (3), M. L., S. L., Ł. C. a zarzuty im przedstawione dotyczą m.in. brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od początku 2002 roku do kwietnia 2006 roku przez A. K. (3), którą kierował A. W., K. N. i M. T. tzw. (...), zarzut taki dotyczy także M. L. ps. (...) (okres od połowy 2002 roku do 11 kwietnia 2006 roku), S.

L. ps. (...) (okres od stycznia 2002 do maja 2003 roku), Ł. C. (okres od początku 2002 roku do kwietnia 2006 roku (dowód: odpis wyroku II K 12/09 k. 235-247). Wyrok nie jest jeszcze prawomocny.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 18 sierpnia 2016r. w sprawie o sygn. akt II K 25/16 A. K. (1) i T. Ł. (1) skazani zostali m.in. za czyn z art. 258 § 1 kk polegający na braniu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez S. L. w skład której wchodził m.in. M. L., P. D., A. W. i in. W okresie od kwietnia 2011r. do końca stycznia 2012r.

Oskarżony A. W. jest rozwodnikiem, ojcem dwójki dorosłych dzieci, zamieszkujących za granicą, nie posiada nikogo na swoim wyłącznym utrzymaniu (wywiad kuratora k.138). Oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Oskarżony był uprzednio karany, ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 26 lipca 2016r., w sprawie o sygnaturze akt II K 15/08 za przestępstwa z art. 258 § 1 kk, art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in. na karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

Ten stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o:

- zeznania świadka A. K. z k. 513-513, 515-521, 522-524, 525-527, 532-533, 534, 535-536, 537-538, 539-540, 541-542, 543-547, 548-553, 554-559, 560-565, 569-570, 571-572, 573-575, 576-577, 578-579, 580-581, 582-585, 586-587, 588-589, 590-591, 592-593, z teczki numer 36k. 181-182, oraz k. 1675-1684, 1685v-1692, 1875-1883, 1917v-1929, 2063-2072, 2089-2098, 2120-2127, 2143-2149, 2339v-2344, 5390-5396v, 5421v-5425, 5454v-5459, 5476-5479v, 5963 z akt II K 38/13, k. 317v-318v

- zeznania świadka M. S. z k. 735-741, 742-743, 3350v z akt sprawy II K 38/13 SO w Koninie, z k. 82-83, 86-87, 98-99, 168-169 z akt sprawy III K 300/15 SO w Szczecinie, k. 289v-290v,

- zeznania M. T. z k. 248-250 akt,

- zeznania świadka M. M. z k. 319-320 v akt oraz z k. 310-311, 648-649, 652, 653-655v, 656-660, 661-663, 664v-666, 681-685, 686-689, 690-693, 694 z a kt II K 38/13, k. 282-287 teczki nr 46, k. 252-254 teczki nr 44 oraz k. 3082-3125, 3164-3167, 4707-4709, 5698-5700, 5703-5704,

- zeznania świadka T. Ł. z k. 324v-326v akt, k. 594-597, 598-599, 601-602, 603-606, 607-609, 611-12v, 612v-613, 614, 615-617, 622-623, 624-625, 626-627, 913-914, 2398-2400, 2375-2386, 2460-2471, 5578, 5597, 5642-5644 akt II K 38/13.

Oskarżony A. W. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i skorzystał ze swojego prawa odmawiając składania wyjaśnień.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. K. (1) i M. M. (4) ponieważ są one konsekwentne i korelujące ze sobą. Świadkowie ci w sposób logiczny przedstawiali zasady funkcjonowania grupy przestępczej omawianej w przedmiotowej sprawie, wskazując na podział ról, osobę przywódcy i hierarchię innych osób. Ponadto opisali stosunek łączący oskarżonego z P. D., jego udział i rolę w grupie, nie umniejszając również swojej roli w przestępczym procederze, co czyniło ich zeznania tym bardziej wiarygodnymi. Co najważniejsze bezsprzecznie wskazywali, iż oskarżony A. W., w szczególności zajmował się produkcją amfetaminy z półproduktów przywiezionych z H., którą następnie przekazywał P. D.. Mało tego, świadek M. M. (4) był naocznym świadkiem takowej produkcji w jednym z mieszkań w K., które pełniło rolę tzw. dziupli. A. K. (1) ponadto szczegółowo opisał fakt nabycia od oskarżonego A. W. 1 kilograma amfetaminy.

Sąd dał wiarę także zeznaniom T. Ł. (1), który również opisał sposób działania przedmiotowej grupy przestępczej, wskazując na poszczególne role określonych osób, opisując także swoją rolę w tejże grupie. Podkreślał silną pozycję oskarżonego A. W., który ściśle współpracował z P. D.. Istotną częścią jego zeznań było potwierdzenie, iż oskarżony

A. W. półprodukty do produkcji amfetaminy przywoził z terenu H. za pośrednictwem wynajętych kurierów. Jednego z takich kurierów polecił mu sam . Tym kurierem był J. M..

Jako wiarygodne, co do zasady, sąd uznał także zeznania świadka M. S., które istotne znaczenie miały w zakresie ostatniego z zarzutów stawianych oskarżonemu A. W., przy czym zeznania te należało traktować z pewną dozą nieufności. Zeznania świadka M. S. z całą pewnością wiarygodne są w zakresie opisywanych szczegółów wynajęcia mieszkania dla A. W. celem produkcji tam amfetaminy, a także samej produkcji, co przecież również zostało potwierdzone rzeczowym materiałem dowodowym, bowiem oskarżony złapany został niejako „na gorącym uczynku”. Niemniej jednak jako mało wiarygodne jawią się zeznania tego świadka w zakresie w jakim próbuje on umniejszyć swoją rolę w produkcji amfetaminy na terenie K., w szczególności, w zakresie braku współdziałania z oskarżonym w tym procederze. Są one w tym zakresie niezgodne z rzeczowym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności z ustaleniami funkcjonariuszy policji dokonujących czynności w tej sprawie.

Na przymiot wiarygodności zasługują także zeznania świadka M. T., który w sprawie II K 15/08 Sądu Okręgowego w Koninie został skazany za kierowanie grupą przestępczą oraz uczestniczenie w obrocie narkotyków. Świadek konsekwentnie opisuje przestępczość narkotykową z udziałem oskarżonego A. W., jednak w okresie kiedy również i on brał w niej udział. Nie posiada natomiast szczegółowej wiedzy co do obecnej przestępczej działalności oskarżonego, słyszał jedynie o tym fakcie od osób postronnych.

Świadkowie J. M., J. S., M. L., S. L., z uwagi na toczące się przeciwko nim postępowania karne, skorzystali z dobrodziejstwa art. 182 § 3 kpk i odmówili składania zeznań w przedmiotowej sprawie.

Rzeczowy materiał dowodowy ujawniony na rozprawie jest obiektywny i bezsporny, nie budził wątpliwości stron i w pełni zasługuje na przyznanie mu waloru wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał za udowodnione sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie tego, że :

- w okresie od co najmniej kwietnia 2011 roku do co najmniej końca stycznia 2012 roku w K. oraz na terenie H. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez ustaloną osobę w skład której wchodziło co najmniej 13 ustalonych osób odpowiadających w odrębnym postępowaniu mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

- w nieustalonych dniach w okresie od kwietnia 2011 roku do co najmniej końca stycznia 2012 roku w K. , działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytworzył co najmniej 69 kilogramów amfetaminy, którą przekazał P. D., który wprowadził ją do obrotu za pośrednictwem innych osób, tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciw.narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk,

- w nieustalonym dniu w okresie od kwietnia 2011r. do końca stycznia 2012r. w K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w ten sposób, iż na polecenie P. D. przekazał A. K. (1) 1 kilogram amfetaminy celem późniejszego wprowadzenia jej do obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk

- w dniu 17 lutego 2012 roku w K. gm. C., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze wprowadzenia do obrotu wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 1941,73 grama amfetaminy, a ponadto posiadając niezbędne składniki, w tym 557 ml płynnej amfetaminy usiłował wytworzyć większą ilość tej substancji psychotropowej celem wprowadzenia jej do obrotu lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy (...) Biura (...) tj. przestępstwa z art. 53 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 13 § 1 kk w zw.

z art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 116 kk,

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przestępstwa z art. 258 § 1 kk wskazać należy, iż zorganizowana grupa jest nie tylko taka grupa sprawców, która zorganizowała się, aby popełniać przestępstwa podobnego rodzaju w sposób ciągły, lecz także taka, która powstała w celu dokonania kilku przestępstw, jeżeli ich owocem może być źródło dochodu trwające określony czas. Zorganizowana grupa przestępcza winna składać się z co najmniej trzech osób połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Grupa zorganizowana musi również posiadać przywódcę. Organizacja grupy polega na w miarę stałym jej składzie, choć nie wszyscy członkowie muszą uczestniczyć w popełnianiu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełnienia przestępstw (Kodeks Karny. Komentarz, część szczególna. Komentarz do art. 117-277, red. A. Zoll, Tom II).

Przestępstwo z art. 258 § 1 kk jest przestępstwem formalnym i sama przynależność do grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, wyczerpuje jej znamiona (wyr. SA w Poznaniu z dnia 25 marca 1999r., sygn.. akt II AKA 45/99).

Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna, jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokajania potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełniania przestępstw

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżony A. W. działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziło co najmniej 13 innych osób a kierowana ona była przez S. L.. Na powyższe ustalone okoliczności wskazują przede wszystkim zeznania A. K. (1), T. Ł. (1), M. M. (4).

Z tych też względów Sąd w pkt. I wyroku przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 258 § 1 kk.

Przepis art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii obejmuje zachowanie, zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności, polegające min. na wytwarzaniu, wbrew przepisom ustawy, środków odurzających. Jeżeli jednak przedmiotem powyższego czynu, jest znaczna ilość środków odurzających lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3. (art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).

Zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonego A. W. wyczerpało znamiona powyższego przepisu, albowiem oskarżony wyprodukował co najmniej 69 kilogramów substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą następnie przekazał P. D., celem wprowadzenia do obrotu za pośrednictwem innych osób. Na przyjęcie powyższej ilości pozwalają w szczególności zeznania A. K. (1) i M. M. (4), którzy byli głównymi odbiorcami amfetaminy wyprodukowanej przez oskarżonego. Nie ulega również wątpliwości, iż ilość 69 kilogramów amfetaminy wypełnia również znamiona znacznej ilości, co znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym, z którego wynika, że kryteriami decydującymi o tym, czy ilość środków odurzających czy substancji psychotropowych jest "znaczna", "nieznaczna" czy "zwykła" są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego lub substancji psychotropowej i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne) (por. wyr. SA w Warszawie z 18.04.2000 r. w sprawie II AKA 22/00, OSA 2001/2/8). Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, że znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (por. post. SN z 01.02.2007 r. w sprawie II KK 257/06, wyr. SN z 14.07.2011 r., w sprawie IV KK 127/11, LEX 897769).

W/w działania oskarżonego Sąd uznał też za popełnione w ramach czynu ciągłego – art. 12 k.k.

Z uwagi iż A. W. z powyższego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu, kwalifikację prawną uzupełniono o art. 65 § 1 k.k.

Z tych też względów Sąd w pkt. II wyroku przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk.

Przechodząc do dalszej oceny prawnej zachowania A. W. trzeba się przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym już orzecnictwem sądowym uczestnictwo w obrocie (art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii) polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej celem późniejszego ich przekazania innej osobie, nie będącej konsumentem. To bowiem osoba odbiorcy tych środków jest kryterium pozwalającym na dokonanie rozróżnienia między uczestniczeniem w obrocie środkami, a udzielaniem ich. To ostatnie polega bowiem na dostarczeniu środka odurzającego lub substancji psychotropowej konsumentowi tego środka lub substancji w celu użycia.

Pojęcie „wprowadzanie do obrotu”, które jest zawarte w art. 4 pkt. 34 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oznacza udostępnienie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub środków zastępczych. Jest to zatem aktywna forma nielegalnego obrotu nimi. Należy dodać, że osobą trzecią w tym wypadku nie jest ich konsument, tzn. osoba, której substancje te udostępniono w celu ich użycia.

Tak więc, podstawowym identyfikatorem omawianych zachowań będzie osoba odbiorcy narkotyków oraz przyświecający mu cel wejścia przez niego w ich posiadanie.

Przestępstwo z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii może być popełnione z zamiarem bezpośrednim i ewentualnym, a z tym ostatnim w sytuacji, gdy sprawca stwarza wysokie prawdopodobieństwo, że przekazywane przez niego narkotyki nie trafią wyłącznie do osoby, która przeznaczy je na własne potrzeby, a przynajmniej część z nich zbędzie dalej i nie podejmuje on żadnych kroków przeciwdziałających temu zjawisku, wykazując swoistą obojętność. O ile zatem sprawca faktu tego nie przyzna, to o jego świadomości przeznaczenia środków odurzających lub substancji psychotropowych na cele dalszej dystrybucji mogą świadczyć takie okoliczności jak np. jednorazowe nabycie narkotyku w ilościach wyraźnie przekraczających dawkę konsumencką, czy też nabycie tych środków za cenę niższą od ceny rynkowej przeznaczonej dla ich odbiorców – konsumentów, bądź także pośredniczenie w przekazaniu tych środków kolejnym osobom nawet nieodpłatnie (por. wyr. SA w Łodzi z dnia 21.07.2009 r., w sprawie II AKa 123/09, OSA w Ł. 2010, Nr 3, poz. 29, wyr. SA w Katowicach z 23.12.2008 r., w sprawie II AKa 380/08, OSAK 2009, Nr 1, poz. 12).

Przenosząc to na grunt omawianej sprawy, uznać należy, że bez wątplenia A. W. przekazał na polecenie P. D. przekazał A. K. (1) 1 kg amfetaminy, celem późniejszego wprowadzenia jej obrotu poprzez sprzedaż różnym nabywcom, uczestnicząc tym samym w jej obrocie. Powyższa okoliczność wynika niezbicie z zeznań świadka A. K. (1), który przecież był jednym z głównych dystrybutorów amfetaminy nabywanej od P. D. a produkowanej przez oskarżonego. Świadek ten ponadto w sposób nie budzący wątpliwości przedstawił okoliczności jednorazowego, bezpośredniego przekazania tej substancji przez oskarżonego.

Nie ulega też wątpliwości, iż przedmiotem tego czynu była znaczna ilość substancji psychotropowych.

Z tych też względów Sąd w pkt. III wyroku przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk.

Biorąc również pod uwagę powyższe rozważania co do przestępstw z art. 53 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 56 ust. 1 i 3 cyt ustawy uznać należy, iż A. W. podejmując się produkcji amfetaminy w K., w wynajętym w tym celu mieszkaniu wypełnił znamiona zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 3 cyt ustawy. Nie ulega również wątpliwości, iż wyprodukowana ilość tj. 1941,73 grama stanowi, zgodnie z powyższymi rozważaniami, znaczną ilość. Nadto oskarżony usiłował wytworzyć większą ilość tego narkotyku, bowiem w chwili zatrzymania, w mieszkaniu w K. funkcjonariusze policji ujawnili dodatkowo niezbędne składniki, w tym 557 płynnej amfetaminy, niezbędnej do dalszej produkcji. Sąd również nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżony powyższe substancje psychotropowe zamierzał wprowadzić do obrotu.

Na powyższe ustalenia pozwalają przede wszystkim konsekwentne i spójne zeznania świadka M. S., który w przedmiotowym procedurze pomagał oskarżonemu. Ponadto na przypisanie oskarżonemu wskazanego czynu pozwala rzeczowy materiał dowodowy, przede wszystkim zabezpieczone na miejscu zdarzenia półprodukty gotowe do dalszej produkcji a także narzędzia do tego służące.

Z tych też względów Sąd w pkt. 4 wyroku przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 53 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwnarkomanii, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwnarkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wobec powyższego Sąd w pkt. 1 wyroku oskarżonego A. W. uznał za winnego przestępstwa z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W pkt. 2 wyroku Sąd oskarżonego A. W. uznał za winnego przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwnarkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 cyt. ustawy w zw. z art. 116 kk i art. 33 § 1-3 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 300 stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 zł.

Nadto w pkt. 3 wyroku Sąd uznał oskarżonego A. W. za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwnarkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy w zw. z art. 116 kk, art. 33 § 1-3 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 zł.

W pkt. 4 wyroku Sąd uznał oskarżonego A. W. za winnego przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwnarkomanii, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 116 kk, art. 33 § 1-3 kk wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych grzywny przyjmując stawkę dzienną na kwotę 100 zł.

Zdaniem sądu wymierzone w ten sposób kary jednostkowe powinny odnieść właściwy skutek zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. W zakresie prewencji indywidualnej orzeczone kary winny skłonić oskarżonego do ponownej analizy zachowania i zapobiec powrotowi do przestępstwa oraz wzmocnić w oskarżonym poczucie odpowiedzialności za penalizowane przepisami zachowanie. W zakresie prewencji ogólnej orzeczone kary uświadomią społeczeństwu, iż popełnienie przestępstw wiąże się z adekwatną reakcją wymiaru sprawiedliwości.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się treścią art. 53 k.k. Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę:

- bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego wynikający przede wszystkim z ilości przemyconych do Polski środków, wytworzonych i wprowadzonych do obrotu narkotyków,
- motyw działania oskarżonego, który kierował się wyłącznie chęcią uzyskania łatwego zysku,
- znaczny okres czasu przez jaki oskarżony brał udział w grupie przestępczej mającej na celu popełnienia przestępstw związanych z przemytem i handlem narkotykami,
- fakt, że oskarżony swoimi zachowaniami wypełnił znamiona kilku przestępstw,
- uprzednią karalność oskarżonego, który mimo uprzedniej karalności za podobne przestępstwa zaraz po opuszczeniu zakładu karnego powrócił do działalności przestępczej i to zorganizowanej,
- negatywne skutki dla osób, które używały narkotyki przemycone przez oskarżonego.

Sąd nie dopatrzyl się istotnych okoliczności łagodzących odnośnie oskarżonego A. W..

W pkt. 5 wyroku Sąd podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone w punktach od 1 do 4 kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary grzywny i wymierzył oskarżonemu A. W. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 400 stawek dziennych przyjmując stawkę dzienną w kwocie 100 zł.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymiar kary łącznej winien być określany także relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem, im związek ten luźniejszy, tym przeważać powinno kumulowanie poszczególnych kar (wyr. SN z 25.10.1983 r., IV KR 213/83, OSNKW z 1984 r., z. 5-6, poz. 65). Przez związek przedmiotowo – podmiotowy należy zaś rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację oraz czas i miejsce popełnienia każdego z nich.

Zdaniem Sądu kara łączna stanowi instytucję służącą do swobodnego podsumowania działalności przestępczej sprawcy, obejmującego całościową ocenę jego zachowań przejawiającą się w postaci jednej kary łącznej. Zauważyć w tym miejscu należy, że wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na negatywną ocenę postawy sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Chodzi tutaj zwłaszcza o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przestępstw.

Sąd zauważa zatem dość bliski związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy czynami oskarżonego. Zważyć jednak należy, że A. W. jest osobą niepoprawną. Pomimo wcześniejszej karalności nie zmienił swojego postępowania, zatem kara wymierzona oskarżonemu, by spełnić swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze winna być bardzo rozważna. Wymierzenie zatem kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny uwzględnia w należyty sposób dotychczasową, wielokrotną karalność oskarżonego, a także, związek pomiędzy popełnionymi przez oskarżonego przestępstwami. Sąd nie dostrzegł bowiem podstaw do wzięcia pod uwagę najbardziej rygorystycznego dla oskarżonego modelu, tj. kumulacji, ani też najbardziej korzystnego dla oskarżonego systemu absorpcji i w konsekwencji zastosował zasadę asperacji.

W pkt. 6 wyroku na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k., § 2, § 17 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 1771,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W pkt. 7 wyroku Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk, uwzględniając aktualną sytuację osobistą i finansową oskarżonego zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty.

SSO Anna Klimas